Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38126
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

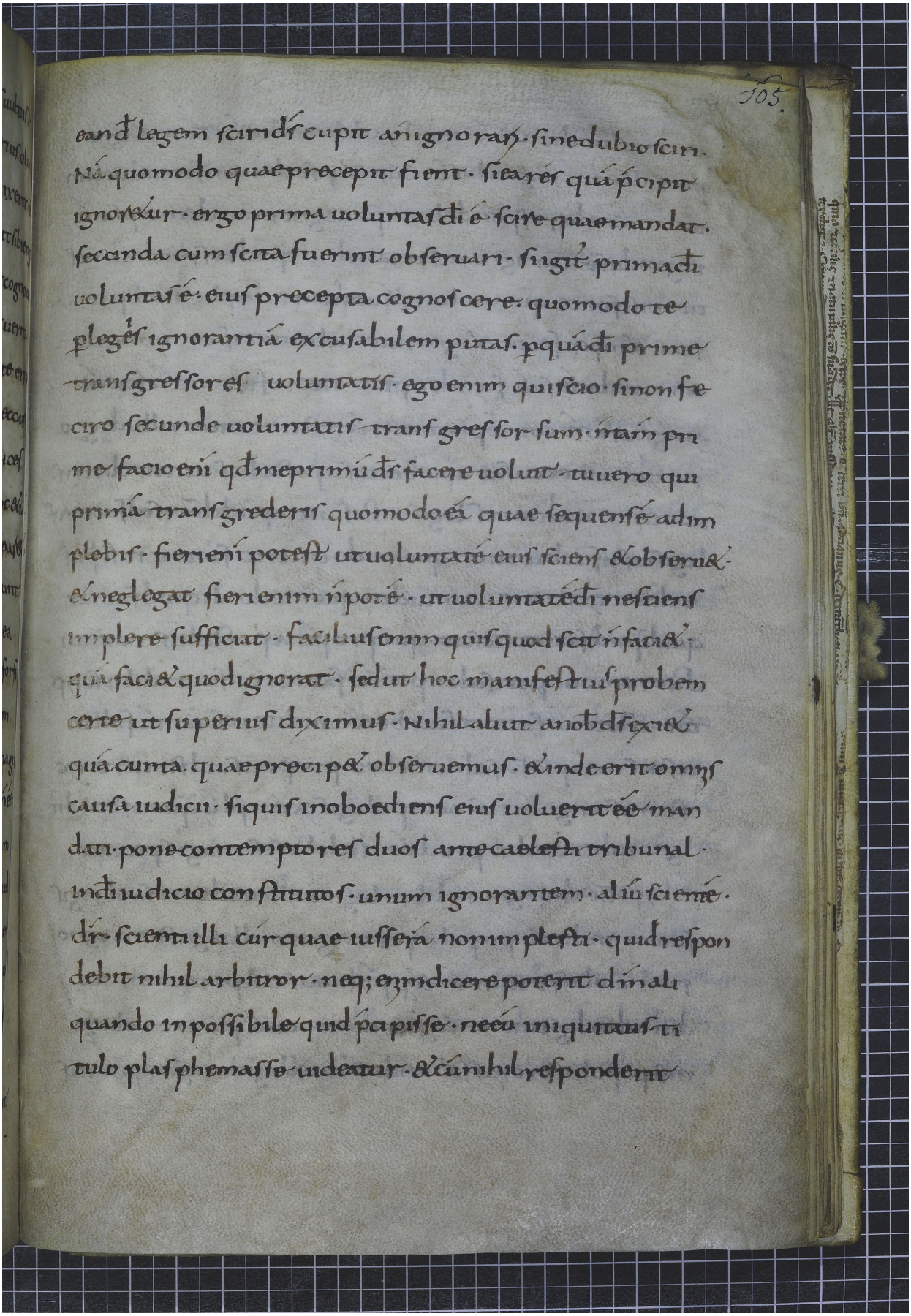

105.

eandē legem scirī dr cupit an ignoran̄. sine dubio scin.
nā quomodo quae precepit fient. si ar̄ quā p̄cipit
ignorat̄ur. ergo prima uoluntas dī ē scire quae mandat.
secunda cum scita fuerint obseruari. sicut̄ prima dī
uoluntas ē. eius precepta cognoscere. quomodo te
plegēs ignorantiā excusabilem putas. pquā dī prime
transgressor es uoluntatis. ego enim qui scio. si non fe
ciro secunde uoluntatis transgressor sum. intām pri
me facio enī qd me primū dr facere uolunt. tu uero qui
primā transgrederis quomodo ea quae sequens ē adim
plebis. fieri enī potest ut uoluntatē eius scienS & obseruā.
& neglegat fieri enim ī potē. ut uoluntatē dī nescienS
implere sufficiat. facilius enim quisquod scit ī faciā.
quā faciā quod ignorat. sed ut hoc manifestius probem
cere ut superius diximus. Nihil aliud a nob dr exciā.
quā cuncta quae precipā obseruemus. & inde erit omnis
causa iudicii. si quis inobedienS eius uoluerit ē man
dati. pone contemptores duos ante caelesti tribunal.
indi iudicio constituto. unum ignorantem. alīū scientē.
dr. scienti illi cur quae iussera non implesti. quid respon
debit nihil arbitror. neq; enim dicere potent dī mali
quando impossibile quod p̄cepisse. nec eū iniquitatis ti
tulo plasphemasse uideatur. & cū nihil respondent